

6 november 2010

Just nu sätter sig tåget i rörelse från Stockholm mot Göteborg. Mörkret har redan fallit, klockan är strax efter 18.00 och jag reflekterar över ett styrelsemöte i förbundet vi haft under dagen. Vad minns jag mest? Det var många frågor uppe till diskussion, ekonomi, utbildning, elitsatsning m.m.

En reflektion rör det faktum att vi inom skridsko har blivit så små att vi inom förbundet hanterar många "nära frågor" väldigt konkreta närmast av föreningskaraktär. En annan är att den mindre volymen gör oss väldigt sårbara. Ett exempel är våra toppåkare inom de olika sporterna. Inom short track respektive inline har vi en åkare och inom hastighet 3 åkare. Vid frånfall, skada eller annat så är vi stora problem. Men det gäller också inom andra områden, ledare och annat. Jag kan inte nog understryka hur viktigt det är att vi får fart på rekrytering till våra sporter. Den där "malliga" känslan jag förmedlade från Moracampen i augusti är följaktligen också mycket sårbar. Minsta knäck och man är nere på backen igen.

En annan reflektion är hur viktigt det är med utveckling av talanger inom sporterna. Vi måste ha en större mängd åkare i skiktet närmast under toppåkarna. Vi kan inte stå och falla med ett fåtal toppåkare. Det ofrånkomliga faktum att den enorma intensitet i träning som världsnivå kräver gör att skador med högsta sannolikhet inträffar då och då. Vikten av att då ha nya krafter som kan ta vid, om än tillfälligt, är högst väsentligt.

En tredje reflektion rör tankar kring hur vi kan möta situationen med åtgärder. Det blir alltmer uppenbart att vi måste prioritera utvecklingen av vår verksamhet med betoning på grupperna närmast under elitnivå ännu mer än vad vi förmått hittills. Projektet med Skridskoakademin är i detta perspektiv - trots väldigt mycket arbete för förbundet - ett jätteviktigt projekt.

Låter jag gnällig? Kanske men det går strax över. Så därför också lite positiva tongångar. Nya anläggningar växer fram. Några nya, andra nyrenoverade, några i planeringsstadiet. I Karlstad, Östersund, Linköping, Sundsvall kanske också Stockholm. Det rör på sig och det är ju glädjande. För bara ett par år sedan var det helt dött. Det finns hopp och hoppet är ju som bekant det sista som överger oss. Isalliansen från Karlstad åker f.ö. till Holland nästkommande helg för studier av inomhushallar. Det börjar se riktigt lovande ut för tanken om en inomhushall i Karlstad.

Från styrelsemötet kan jag också informera om att vi beslöt lägga förslag till förbundsmötet i vår att Lars-Åke Skager skall utses till hedersordförande och Jan Marmstål till hedersledamot. Två utomordentliga kämpar i vårt förbund.

När jag blickar ut genom fönstret passerar tåget på avstånd en kyrkogård, från gravplatserna lyser många gravlyktor, det är ju Alla helgons Dag idag och förklaringen till de många ljusen finns naturligtvis i detta. Ljusen ser varma ut, inger hopp och goda tankar. Lite symboliskt blir detta i förhållande till min inledande reflektion. Visst det kan se mörkt ut för oss inom svensk skridsko men det lyser också varmt och hoppfullt på många ställen. En ny morgon kommer, dagen gryr och nya äventyr väntar. Bort med de dystra tankarna tänker jag, vi skall vända på detta. Det kommer att bli bra, var så säker!

Roger Bodin